

Міністерство освіти і науки України
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра германської і фіно-угорської філології

Курсова робота

на тему: «Граматичні структури сучасної англійської мови»

Студентки групи МЛа 03-20
факультету германської філології і перекладу
денної форми навчання
спеціальності 035 Філологія
Швачко Аліна Русланівна

Науковий керівник:
Доцент Шутова Марія Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ 2023

Ministry of Education and Science of Ukraine

Kyiv National Linguistic University

Department of Germanic and Fino-Ugrian Philology

Term Paper

Grammatical structures of modern English

Alina Shvachko

Group 03-20

Germanic Philology Faculty

Research Adviser

Assoc. Prof.

DrSc (Linguistics) Mariia Shutova

Kyiv 2023

Зміст

ВСТУП4

РОЗДІЛ 1. Теоретичний огляд граматичних структур англійської мови6

1.1. Основні граматичні структури6

1.2. Систематизація граматичних структур за складовими частинами мови9

1.3. Типи речень та їх структурні особливості11

РОЗДІЛ 2. Аналіз граматичних структур англійської мови17

2.1. Типові граматичні конструкції та їх функції у різних ситуаціях спілкування17

2.2. Вживання граматичних часів та модальних дієслів20

2.3. Розгляд варіантів вживання активного та пасивного стану22

ВИСНОВКИ25

РЕЗЮМЕ28

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ30

ВСТУП

Сучасна англійська мова є однією з найпопулярніших мов у світі і є мовою міжнародного спілкування. Вивчення граматичних структур англійської мови є дуже важливим елементом процесу навчання, оскільки правильне використання граматики є ключем до ефективного та точного висловлювання думок. В даній темі ми розглянемо деякі з найважливіших граматичних структур, які використовуються в сучасній англійській мові.

Першим кроком до вивчення граматичних структур англійської мови є розуміння того, що кожна мова має свої власні правила та структури. У навчанні англійської мови необхідно вивчити та зрозуміти граматичні правила, які допоможуть вам використовувати англійську мову правильно та ефективно. Розуміння граматичних структур дозволяє вам використовувати правильну форму дієслова, виразу або речення в різних ситуаціях, що робить ваше висловлювання більш зрозумілим та точним.

Тема граматичних структур сучасної англійської мови є дуже актуальною в сучасному світі, оскільки англійська мова є мовою міжнародного спілкування і використовується в бізнесі, наукових дослідженнях, освіті, технологіях та в інших сферах. Правильна грамика є ключовим елементом ефективного та точного висловлювання думок. Необхідність вивчення граматичних структур англійської мови стає особливо актуальною для студентів, які планують навчатися в англійськомовних країнах або працювати в міжнародному середовищі.

Також, розуміння граматичних структур є важливим для різних типів іспитів та сертифікаційних програм, таких як TOEFL, IELTS, FCE, CAE та інших. У додаток до цього, вивчення граматики є корисним для покращення загального рівня англійської мови та розширення свого словникового запасу.

Метою роботи є дослідження основних граматичних структур сучасної англійської мови та їх використання в різних ситуаціях комунікації, вплив граматичних структур на сприйняття мовлення носіями та не носіями мови, а

також на ефективність комунікації. Також потрібно визначити типові помилки в граматиці, що робляться носіями інших мов при вивченні англійської мови та запропонувати методи їх уникнення.

Основне завдання курсової роботи полягає у глибокому дослідженні основних граматичних структур, що вживаються в сучасній англійській мові, та їх використання в різних комунікаційних ситуаціях.

Об'єктом дослідження є система граматичних правил та структур, що використовуються в англійській мові для вираження різних значень та ідей в мовленні.

Предметом дослідження на тему є специфіка та характеристики граматичних структур, які використовуються в сучасній англійській мові, особливості вживання граматичних структур в різних жанрах та стилях мовлення, а також їх взаємозв'язок зі смисловими та прагматичними аспектами мовлення.

РОЗДІЛ 1. Теоретичний огляд граматичних структур англійської мови

1.1. Основні граматичні структури

Основні граматичні структури сучасної англійської мови включають в себе частини мови, часові форми, збіжні та незбіжні прикметники, модальні дієслова, активний та пасивний стан, іменники, займенники, прислівники, прийменники, герундій та інфінітив. Огляд основних граматичних структур може бути корисним для тих, хто вивчає англійську мову як іноземну мову, а також для тих, хто бажає поліпшити свої знання англійської мови. (Downing, 2006)

Частини мови в англійській мові включають в себе іменники, дієслова, прикметники, прислівники, займенники, прийменники та сполучники. Вони мають важливе значення в будь-якому реченні, тому необхідно знати їх правильне вживання та формування.

Часові форми в англійській мові дозволяють виразити час події та ступінь її завершеності. До часових форм належать Present Simple, Present Continuous, Present Perfect, Present Perfect Continuous, Past Simple, Past Continuous, Past Perfect, Past Perfect Continuous, Future Simple, Future Continuous, Future Perfect, Future Perfect Continuous.

Збіжні та незбіжні прикметники в англійській мові дозволяють описувати людину, місце, предмет, стан та інше. Збіжні прикметники вживаються в однині, тоді як незбіжні - в множині. Також є порівняльна та найвища форми прикметників. (Murphy, 2019)

Модальні дієслова в англійській мові використовуються для вираження можливості, обов'язку, заборони, бажання, ймовірності, можливості. До модальних дієслів належать can, could, may, might, must, shall, should, will, would.

Активний та пасивний стан в англійській мові дозволяють змінювати акцент у реченні, а також підкреслювати різні аспекти дії. У активному стані

суб'єкт речення виконує дію, тоді як у пасивному стані дія виконується на суб'єкті.

Іменники в англійській мові вживаються для позначення предметів, ідей, місць та інших понять. Іменники можуть мати однина та множину, а також різні відмінки, залежно від їх функції в реченні.

Займенники в англійській мові використовуються для заміни іменників в реченні. Займенники можуть бути особовими, зворотніми, показовими, невизначеними, залежними та іншими. (Larsen-Freeman, 2016)

Прислівники в англійській мові вживаються для вираження міри, способу, часу, місця та інших додаткових обставин дії в реченні.

Прийменники в англійській мові використовуються для вираження відношення між іменниками та іншими частинами мови в реченні.

Герундій та інфінітив в англійській мові дозволяють виразити дію як іменник. Герундій вживається з прийменниками або після деяких дієслів, тоді як інфінітив вживається з дієсловами.

Огляд основних граматичних структур сучасної англійської мови є важливим для будь-якого студента англійської мови, оскільки допомагає зрозуміти будову речення та правильне вживання частин мови в англійській мові.

Дослідження правил вживання частин мови в англійській мові є важливим етапом вивчення цієї мови. Частини мови в англійській мові виконують різні функції в реченні і мають свої правила вживання. Наприклад, прикметники в англійській мові зазвичай стоять перед іменником, який вони описують, але є винятки, наприклад, прикметники, що вказують на розмір, ріст чи вік, стоять після іменника. (Azar & Hagen, 2009)

Дослідження правил вживання частин мови в англійській мові передбачає вивчення таких аспектів, як:

1. Дієслова - правила утворення часів, вживання дієслів у різних формах, дієслівні конструкції, наприклад, Passive Voice (пасивний стан), Infinitive (інфінітив), Gerund (герундій) та інші.
2. Іменники - розрізнення однина/множина, вживання артиклів (a/an/the), відмінювання іменників за відмінками та інші особливості.
3. Прикметники - вживання перед іменником, форми порівняння та ступенів порівняння, прикметники з прийменниками та інші правила.
4. Прислівники - вживання для вираження обставин, вживання в різних формах (наприклад, як прямий об'єкт дієслова), форми порівняння та інші правила.
5. Займенники - правила вживання залежно від ролі в реченні (особові, зворотні, показові, вказівні, невизначені, залежні та інші), вживання артиклів зі займенниками та інші.
6. Дієприкметники та причастя - правила утворення та вживання для вираження додаткової інформації про дію або стан.
7. Прийменники - вживання для вираження відношення між різними частинами речення (місця, часу, способу тощо), правила вживання з різними частинами мови (іменниками, прикметниками, дієсловами тощо).
8. Сполучники - вживання для з'єднання частин речення, розрізнення різних типів сполучників (координуючі, підрядні) та їхніх особливостей.
9. Частки - вживання для вираження нюансів значення (наприклад, частки присвійності, підсилення, зменшення тощо).
10. Артиклі - правила вживання неозначеного та визначеного артиклів, винятки з їх вживання та інші особливості.

Ці аспекти вивчення правил вживання частин мови в англійській мові є важливими для розуміння та використання мови в письмі та усному мовленні. (Biber, Johansson, Leech, Conrad & Finegan, 1999)

1.2. Систематизація граматичних структур за складовими частинами мови

Систематизація граматичних структур за частинами мови є важливим етапом вивчення англійської мови. Це дозволяє легше орієнтуватися в граматиці та правильно складати речення. Основні частини мови, які необхідно вивчити для систематизації граматичних структур, включають:

1. Дієслова

- Утворення часів: Present Simple, Present Continuous, Present Perfect, Past Simple, Past Continuous, Past Perfect, Future Simple, Future Continuous, Future Perfect

- Вживання дієслів у різних формах: основна форма, форма -ing, Past Participle, інфінітив

- Дієслівні конструкції: Passive Voice (пасивний стан), Infinitive (інфінітив), Gerund (герундій)

2. Іменники

- Розрізнення однина/множина

- Вживання артиклів (a/an/the)

- Відмінювання іменників за відмінками: Nominative, Genitive, Dative, Accusative

- Вживання займенників замість іменників

3. Прикметники

- Вживання перед іменником

- Форми порівняння: Comparative, Superlative

- Ступені порівняння: Positive, Comparative, Superlative

- Прикметники з прийменниками

4. Прислівники

- Вживання для вираження обставин

- Вживання в різних формах (наприклад, як прямий об'єкт дієслова)

- Форми порівняння: Comparative, Superlative

5. Займенники

- Правила вживання залежно від ролі в реченні: особові, зворотні, показові, вказівні, невизначені, залежні та інші

- Вживання артиклів зі займенниками

6. Прийменники

- Правила вживання для вираження відношення між словами

- Вживання прийменників з різними частинами мови

7. Речення

- Основи складання речень: Subject-Verb-Object (SVO), Subject-Verb (SV), Verb-Subject (VS), Verb-Object (VO), Subject-Verb-Indirect Object-Direct Object (S-V-IO-DO), і т.д.

- Вживання різних типів речень: розповідні, питальні, наказові, умовні, побажальні, складнопідрядні

- Правила вживання різних видів знаків препинання: крапка, кома, двокрапка, крапка з комою, знак оклику, знак питання, лапки, дужки, тире

- Вживання словосполучень та фразових дієслів для уникнення повторів та розширення лексичного запасу

- Вивчення структури складних речень зі зв'язками за допомогою сполучників та прийменників.(Parrott, 2010)

Систематизація граматичних структур за частинами мови є важливим етапом вивчення будь-якої мови, зокрема англійської. Знання основних граматичних структур за частинами мови допомагає легше орієнтуватися в граматиці та правильно складати речення. Для того, щоб вивчити англійську мову ефективно, потрібно розуміти, які основні частини мови використовуються в англійській мові, і як вони взаємодіють між собою у різних граматичних структурах.

Знання дієслів та їх утворення часів, вживання дієслів у різних формах, дієслівні конструкції, іменників та їх відмінювання за відмінками, вживання артиклів та займенників, прикметників та прислівників, прийменників та

речень допоможуть створювати граматично правильні та зрозумілі речення в англійській мові. Оволодіння такими граматичними структурами є важливою складовою успішного вивчення англійської мови. (Crystal, 2018)

1.3. Типи речень та їх структурні особливості

В англійській мові існує чотири типи речень: розповідні, питальні, наказові та окличні. Кожен тип речення має свої структурні особливості.

У сучасній англійській мові розповідні речення можуть мати різні структури, але найбільш типовою є структура Subject-Verb-Object (SVO). Ця структура відповідає на питання "Хто що зробив?". Наприклад:

- I ate breakfast. (Я з'їв сніданок.)
- She is reading a book. (Вона читає книгу.)
- They visited their grandparents. (Вони відвідали своїх дідуся з бабусяю.)

У розповідних реченнях також можуть бути додатки та обставини, що розширюють або уточнюють інформацію в реченні. Наприклад:

- He wrote a letter to his friend. (Він написав листа своєму другові.) - тут "to his friend" є додатком.

- They walked slowly to the park. (Вони повільно пройшли до парку.) - тут "slowly" є обставиною.

У деяких випадках розповідне речення може мати зворотну структуру, коли об'єкт розміщується перед підметом. Ця структура відповідає на питання "Що зробив хто?". Наприклад:

- Breakfast I ate. (Сніданок я з'їв.)

- A book she is reading. (Книгу вона читає.)

- Their grandparents they visited. (Своїх дідуся з бабусею вони відвідали.)

Важливо також зазначити, що розповідні речення можуть бути складними, тобто містити більше одного простого речення, які зв'язані між собою сполучниками або розділовими знаками. Наприклад:

- I woke up early this morning and I went for a run. (Я прокинувся рано цього ранку і пішов побігати.) - це складне речення з двох простих речень, з'єднаних сполучником "and".(Biber, 2006)

Одна з особливостей розповідних речень у сучасній англійській мові полягає в тому, що вони можуть включати в себе різноманітні граматичні форми та структури, що допомагають побудувати змістовне й ефективне речення. Наприклад, часто використовуються часові форми для передачі часу дії, а також різноманітні займенники, прикметники та прислівники для точнішого опису об'єктів та подій. Також, розповідні речення можуть містити складні підрядні та складнопідрядні структури, які допомагають передати відношення між ідеями та подіями у розповіді. Загалом, структура розповідних речень у сучасній англійській мові може бути дуже різноманітною, але завжди повинна бути спрямована на передачу змісту розповіді з якомога більшою точністю та ефективністю.(Quirk, Greenbaum, Leech & Svartvik, 1985)

Структура питальних речень у сучасній англійській мові включає наступні елементи:

1. Auxiliary verb (допоміжне дієслово) або Modal verb (модальне дієслово), що ставиться на початку речення і допомагає утворити питання. Наприклад: Do you like coffee? (Тобі подобається кава?)

2. Subject (підмет) із зворотнім порядком слів, тобто розташування підмета після допоміжного дієслова. Наприклад: Have you seen the new movie? (Чи бачили ви новий фільм?)
3. Verb (дієслово) в основній формі. Наприклад: What do you do? (Що ви робите?)
4. Object (додаток) або доповнення, якщо воно є в реченні. Наприклад: Where did you buy this book? (Де ви купили цю книгу?)

У питальних реченнях також можуть використовуватися питальні слова (question words), такі як who, what, where, when, why, how, що розширюють запитання і допомагають отримати більш детальну інформацію. Наприклад: What is your name? (Як вас звати?) або How are you feeling? (Як ви себе почуваєте?). (Larsen-Freeman, 2016)

Зверніть увагу, що у деяких випадках може відсутнє допоміжне дієслово або модальне дієслово в питальному реченні, якщо воно містить дієслово to be в якості основного дієслова. Наприклад: Is she coming to the party? (Вона йде на вечірку?).

Одна з особливостей питальних речень у сучасній англійській мові полягає у використанні допоміжних дієслів для утворення питальної форми. Зазвичай питальні речення утворюються шляхом переставлення порядку слів у тверджувальному реченні та додавання допоміжного дієслова до підмета. Наприклад, у тверджувальному реченні "She is reading a book", у питальній формі з'являється допоміжне дієслово "is", щоб утворити запитання "Is she reading a book?". (Yule, 2014)

Крім того, питальні речення часто містять питальні слова (wh-слова), такі як "what", "where", "who", "when", "why" тощо, що допомагають уточнити інформацію та вказати на те, що саме робиться запитання. Також до питальних речень можуть додаватися частки "not" або "невже" для надання емоційного відтінку запитанню. Особливість питальних речень у сучасній англійській мові полягає у використанні допоміжних дієслів та питальних

слів для утворення запитань та отримання додаткової інформації. (Depraetere & Langacker, 2019)

Наказові речення, також відомі як імперативні речення, мають на меті дати команду або наказ. Структура наказових речень досить проста і зазвичай містить лише одне просте речення. Основна структура наказових речень виглядає так: дієслово у формі безособового інфінітиву (без частки to) + додаток (якщо необхідно). Наприклад:

- Sit down. (Сідай.)
- Take a break. (Зроби перерву.)
- Open the window. (Відкрий вікно.)
- Don't be late. (Не запізнюйся.)

У наказових реченнях часто вживаються вирази з наказовим значенням, такі як Let's (Давайте), Don't (Не), Be sure to (Обов'язково), та інші. Такі вирази можуть передувати дієслову у формі інфінітива або розміщуватися на початку речення. Наприклад:

- Let's go for a walk. (Давайте підемо на прогулянку.)
- Don't forget to call me. (Не забудьте мені подзвонити.)
- Be sure to lock the door. (Обов'язково зачиніть двері.)

Наказові речення можуть бути складнішими, якщо вони містять більше ніж одне дієслово або мають складну структуру. Наприклад:

- Clean your room before you go out. (Прибери свою кімнату, перш ніж виходити.)
- Take the bus to the station and then walk to the museum. (Поїдь на автобусі до станції, а потім йди до музею.)

У цих реченнях використовуються сполучники before (перш ніж) та and (і), які доповнюють інструкції і роблять речення більш складними.(Finegan, 2015)

Одна з особливостей наказових речень у сучасній англійській мові - це їх коротка та категорична форма. Наказові речення використовуються для передачі інструкцій, директив, вказівок та запитів у вигляді прямих вказівок. У них зазвичай відсутні особові займенники, тому що адресат зазвичай зазначається окремо або може бути визначений контекстом. Також, наказові речення використовуються в бізнесі та в усній комунікації, тому вони можуть мати більш інформальний тон та містити скорочення або нестандартну граматику. Наприклад, "Please send me the report by tomorrow" (Будь ласка, надішліть мені звіт до завтрашнього дня) або "Don't forget to bring your ID" (Не забудьте принести свій документ, що засвідчує особу).(O'Conner, & Kellerman, 2013)

Окличні речення у сучасній англійській мові використовуються для вираження сильних емоційних реакцій, таких як захоплення, розчарування, подив і т.д. Структура окличних речень дуже проста та складається з одного слова або виразу, що виражає емоцію та закінчується знаком оклику (!).

Ось декілька прикладів структури окличних речень:

- Wow!
- Oh no!
- Congratulations!
- Amazing!
- What a beautiful day!

У деяких випадках окличні речення можуть мати більш складну структуру, якщо вони містять додаткову інформацію або описові слова. Наприклад:

- How beautiful the sunset is tonight!
- What a great job you did on the project!
- Oh my goodness, I can't believe it!

Можна звернути увагу, що в окличних реченнях часто використовуються слова, які виражають емоцію, а не стверджують факт або запитують про щось. Також важливо звернути увагу на правильне використання знаку оклику, який завжди ставиться в кінці речення для підсилення його емоційної зарядки.(Huddleston & Pullum, 2002)

Окличні речення в англійській мові мають особливу властивість - вони використовуються для вираження великої емоційної наснаги. Ці речення зазвичай починаються з вигуку, який виражає радість, смуток, страх, здивування або інші сильні емоції.

Структура окличних речень може бути різною, залежно від того, яку емоцію вони виражають та яка їхня мета. Основною рисою окличних речень є використання вигуку (інтер'єкції) на початку речення, який слугує засобом звернення до слухача або читача.

Наприклад:

- Wow! That's amazing! (Вау! Це дивовижно!)
- Oh no! I forgot my keys! (О, ні! Я забув свої ключі!)
- Congratulations! You did a great job! (Вітаю! Ви зробили велику роботу!)

Окличні речення можуть бути використані у будь-якому виді речення, такому як розповідному, питальному або наказовому, щоб виразити велику емоційну наснагу та привернути увагу до певної ідеї, особливо якщо вона є дивовижною, незвичайною або шокуючою.

РОЗДІЛ 2. Аналіз граматичних структур англійської мови

2.1. Типові граматичні конструкції та їх функції у різних ситуаціях спілкування

У сучасній англійській мові існує безліч ситуацій спілкування, від інформальних розмов до офіційних бізнес-зустрічей і академічних дискусій. Особливості кожної ситуації можуть вимагати використання різних форм мовлення та конструкцій. Наприклад, у неформальних розмовах між друзями або родичами можна використовувати скорочення слів, нестандартні вислови, запитання, що починаються з "how about" або "what's up", а також інші нетрадиційні вирази. В таких випадках формальна граматики може не враховуватися настільки суворо, як у бізнес-комунікації або на наукових конференціях. (Swan, 2005)

У офіційних ситуаціях, таких як бізнес-зустрічі або співбесіди, важливо дотримуватися формальної граматики та вживати відповідні конструкції. Тут можуть використовуватися формули ввічливості, які передують запитанням, такі як "Would you mind if I ask...", або "Could you please...". В таких ситуаціях також важливо бути вдумливим і обережним у виборі слів, щоб уникнути непорозумінь або образливих висловлювань.

У наукових дискусіях і на конференціях можуть використовуватися спеціалізовані терміни та складні конструкції, які допомагають передати точну інформацію і показати глибину розуміння проблеми. Тут важливо дотримуватися стандартних граматичних правил і уникати неточностей, щоб не порушувати довіру співрозмовників. (Thornbury, 1997)

У інформальних ситуаціях спілкування в сучасній англійській мові використовуються різноманітні типові граматичні конструкції, які допомагають виразити наші думки, почуття та ідеї. Ось декілька прикладів:

1. Present Simple Tense: Це час, який використовується для опису регулярних або постійних дій. В інформальних ситуаціях спілкування цей час досить часто використовується для розповіді про свої звички, наприклад:

- "I usually wake up at 7am and have a cup of coffee."
- "My dad always watches the news after dinner."

2. Present Continuous Tense: Цей час використовується для опису дій, які відбуваються в даний момент або плануються в майбутньому. В інформальних ситуаціях спілкування часто використовуються такі конструкції:

- "I'm watching a movie right now, can I call you back later?"
- "We're going to the beach next weekend, want to join us?"

3. Modal Verbs: Modal verbs такі як "can", "should", "would" і "will" використовуються для вираження можливості, обов'язку, бажання та інших понять. В інформальних ситуаціях спілкування, вони часто використовуються для прохання, порад та запрошень:

- "Can you help me with this homework, please?"
- "You should try this new restaurant, it's really good."
- "Would you like to come over for dinner tonight?"
- "I'll pick you up at 7pm, will that work for you?"

4. Phrasal Verbs: Phrasal verbs - це глагольні дієслова, які складаються з головного дієслова та прийменника або прислівника. В інформальних ситуаціях спілкування вони часто використовуються для виразу різних понять, наприклад:

- "I need to clean up my room before my mom gets home."
- "Let's hang out at the park this afternoon."
- "Can you fill out this form for me, please?"
- "I ran into my old friend at the grocery store yesterday."

Ці приклади демонструють те, що в інформальних ситуаціях спілкування у сучасній англійській мові часто використовуються скорочення, аббревіатури та нестандартні граматичні конструкції. Одним з таких прикладів є використання скорочень в розмовній мові, наприклад "gonna" замість "going to", "wanna" замість "want to", "gotta" замість "have got to". Також у неформальних ситуаціях часто вживаються фразові дієслова, такі як "hang out", "chill out", "check out", "kick back" тощо.

Іншою типовою конструкцією є використання запитальних форм з додаванням "like" або "you know", що можуть вживатись в розмовній мові замість повноцінного запитання. Наприклад, "So, like, what did you do yesterday?" або "You know what I mean?"

У неформальних ситуаціях також можна зустріти вживання подвійних заперечень, що відрізняється від стандартної граматичної конструкції. Наприклад, "I don't want no trouble" замість "I don't want any trouble".

Також у неформальних ситуаціях можна використовувати нестандартні форми дієслів, наприклад "ain't" замість "am not", "is not", "are not", або "gotta" замість "have got to".

Однак слід зауважити, що використання таких конструкцій та виразів може бути неприйнятним в офіційних або бізнесових ситуаціях спілкування, тому варто використовувати їх з обережністю і відповідно до контексту.

Типові граматичні конструкції в інформальних ситуаціях спілкування у сучасній англійській мові мають різні функції. Ось кілька прикладів:

1. Present continuous tense - використовується для вираження дії, яка відбувається в даний момент часу або була запланована на

майбутнє: "I'm watching TV" (Я дивлюся телевізор), "We're meeting tomorrow" (Ми зустрінемося завтра).

2. Past simple tense - використовується для опису подій, які відбулися в минулому: "I went to the cinema yesterday" (Я пішов до кінотеатру вчора), "She sang a song at the party" (Вона співала пісню на вечірці).
3. Modal verbs - використовуються для вираження можливості, необхідності, дозволу або заборони: "I can speak Spanish" (Я можу розмовляти іспанською), "You should eat more vegetables" (Тобі слід їсти більше овочів), "You can't park here" (Тут не можна паркуватися).
4. Phrasal verbs - це глаголи, які складаються з головного глагола та частки, і вони використовуються для вираження різних значень: "I'm looking for my keys" (Я шукаю свої ключі), "He turned off the lights" (Він вимкнув світло).
5. Conditional sentences - використовуються для вираження умови та її наслідків: "If it rains, we'll stay at home" (Якщо піде дощ, ми залишимося вдома), "If I had money, I would buy a new car" (Якби у мене були гроші, я б купив нову машину).

Ці конструкції допомагають людям виражати свої думки, ідеї та потреби в інформальних ситуаціях спілкування, забезпечуючи точність та ясність в комунікації.

2.2. Вживання граматичних часів та модальних дієслів

У сучасній англійській мові вживаються різні граматичні часи та модальні дієслова для вираження різних значень та нюансів. Основні граматичні часи, що вживаються в інформальному спілкуванні, це Present

Simple (дієприкметник), Present Continuous (дієприслівник), Past Simple (простий минулий час) та Present Perfect (давнопройдений час). Наприклад:

- Present Simple: "I work at a coffee shop." (Я працюю у кав'ярні.)
- Present Continuous: "I am studying for my exams." (Я вчуся на свої іспити.)
- Past Simple: "I went to the cinema yesterday." (Я пішов у кіно вчора.)
- Present Perfect: "I have seen that movie before." (Я вже дивився цей фільм раніше.)

Також у інформальному спілкуванні вживаються модальні дієслова, такі як can, could, may, might, will, would, shall та should. Вони використовуються для вираження різних значень, наприклад:

- Can: "Can you help me with this?" (Ти можеш мені допомогти з цим?)
- Could: "Could you pass me the salt, please?" (Могли б ви, будь ласка, передати мені сіль?)
- May: "May I use your bathroom?" (Чи можу я скористатися вашою ванною кімнатою?)
- Might: "I might go to the gym later." (Я можливо піду в зал пізніше.)
- Will: "I will help you with that." (Я допоможу тобі з цим.)
- Would: "Would you like some tea?" (Чи б ви не хотіли чаю?)
- Shall: "Shall we go for a walk?" (Підемо погуляти?)
- Should: "You should get more sleep." (Тобі слід більше спати.)

Усі ці часи та дієслова мають різні відтінки та використовуються в залежності від контексту та ситуації спілкування.

Крім того, в інформальних ситуаціях спілкування часто використовуються скорочення та аббревіатури. Наприклад:

- "Wanna" замість "want to" (Хочу)
- "Gonna" замість "going to" (Збираюся)
- "Kinda" замість "kind of" (Трохи)
- "Cuz" замість "because" (Тому що)
- "LOL" як аббревіатура від "Laugh out loud" (Сміх до голосу)

Ці скорочення допомагають зберегти час і надають тексту більш інформальний та дружній характер.

Також, в можна використовувати неповний часовий діапазон, особливо в усному мовленні. Наприклад, замість "I have been waiting for you for an hour" (Я чекав на тебе годину), можна сказати "I've been waiting for you for an hour" (Я чекав на тебе годину). Це допомагає зберегти час та надає мовленню більш інформальний характер.

Загалом, в інформальних ситуаціях спілкування використання граматичних часів та модальних дієслів може бути менш формальним та більш скороченим, що допомагає зберегти час та створити більш дружній контекст.

2.3. Розгляд варіантів вживання активного та пасивного стану

Активний стан є одним з двох основних станів дієслова в англійській мові. Цей стан використовується, коли підмет робить дію. Основні варіанти вживання активного стану в англійській мові:

1. Опис дії, що виконується підметом:
 - I write a letter. (Я пишу листа.)
 - He sings a song. (Він співає пісню.)
 - They play football. (Вони грають у футбол.)

2. Порівняння з іншими діями:

- I love writing letters more than sending emails. (Я люблю писати листи більше, ніж відправляти електронні листи.)

- She prefers singing jazz to pop music. (Вона віддає перевагу співанню джазу, ніж поп-музики.)

- They enjoy playing football more than basketball. (Вони насолоджуються грою у футбол більше, ніж у баскетбол.)

3. Вираження стану підмета:

- He is feeling happy today. (Він сьогодні відчувається щасливим.)

- We are getting tired of waiting. (Ми набридаємо чекати.)

- She seems worried about the exam. (Вона здається хвилюється про іспит.)

4. Вживання в активних конструкціях з дієприкметником (-ing):

- I enjoy reading books. (Я люблю читати книги.)

- He hates doing the dishes. (Він ненавидить мити посуд.)

- They love watching movies. (Вони люблять дивитись фільми.)

У всіх цих випадках активний стан використовується для вираження дії, що виконується підметом, або його стану. У деяких випадках активний стан може використовуватись зі словами-модифікаторами, які додатково вказують на характер дії:

- He quickly wrote a letter. (Він швидко написав листа.)

- She happily sings in the shower. (Вона щасливо співає під душем.)

- They noisily play basketball in the backyard. (Вони шумно грають у баскетбол у задньому дворі.)

Такі слова-модифікатори можуть бути різними: quickly (швидко), happily (щасливо), noisily (шумно), silently (тихо), slowly (повільно), carefully (уважно) та інші. Вони допомагають додатково передати інформацію про дію,

її характер чи спосіб виконання. Використання таких словосполучень з активним станом дозволяє збільшити експресивність мовлення та більш точно передати те, що мовець хоче сказати.

Пасивний стан в англійській мові використовується, коли невідомо, хто є виконавцем дії, або коли виконавець не важливий для розуміння контексту. Ось декілька прикладів вживання пасивного стану в англійській мові:

1. The book was written by J.K. Rowling. (Книгу написала Дж. К. Роулінг.) - у цьому реченні пасивний стан використовується, оскільки важливо знати, що саме було написано, а не хто саме написав.

2. The window was broken by the baseball. (Вікно було розбите м'ячем) - у цьому реченні пасивний стан використовується, оскільки важливо знати, що сталося з вікном, а не хто саме його розбив.

3. The cake was baked for the party. (Тісто було випечено на вечірку) - у цьому реченні пасивний стан використовується, оскільки важливо знати, що було випечено, а не хто саме його випік.

4. The movie was filmed in Canada. (Фільм був знятий в Канаді) - у цьому реченні пасивний стан використовується, оскільки важливо знати, де саме був знятий фільм, а не хто саме його зняв.

5. The room was cleaned by the hotel staff. (Кімнату прибирали працівники готелю) - у цьому реченні пасивний стан використовується, оскільки важливо знати, що саме було прибрано, а не хто саме прибирав.

Активний та пасивний стан є важливими граматичними конструкціями в сучасній англійській мові. Активний стан акцентує увагу на дії, що виконує дієслово, тоді як пасивний стан ставить у фокус об'єкт, на який спрямована дія. В обох випадках можуть використовуватися слова-модифікатори, які додатково вказують на характер дії. У залежності від контексту та мети спілкування можуть вживатися як активний, так і пасивний стан.

ВИСНОВКИ

Вивчення граматичних структур сучасної англійської мови є важливим етапом в освоєнні мови. Граматика відіграє важливу роль у формуванні правильного та зрозумілого спілкування, і тому є необхідним елементом будь-якої мовної програми. У даній курсовій роботі було розглянуто типові граматичні конструкції та їх вживання у різних ситуаціях спілкування в інформальному стилі, а також вживання граматичних часів та модальних дієслів з використанням сленгів та скорочень. Речення з підметом і присудком, речення з підметом, присудком і додатком (у таких реченнях, окрім підмета і присудка, також може бути додаток (об'єкт), який вказує на те, що отримує дію від підмета), речення з підметом, присудком і обставиною (обставина вказує на час, місце, спосіб, причину або інші деталі стосовно дії в реченні), порівняльні конструкції, умовні конструкції (вживаються для вираження умови та її можливих наслідків), пасивний стан (Використовується, коли підмет не є діючим агентом, а стає об'єктом дії), питальні речення, скорочення (ain't, gotta, cuz, LOL) та інші.

У даній курсовій роботі ми розглянули граматичні структури сучасної англійської мови. Дослідження включало вивчення основних часів, модальних дієслів, різних способів вживання граматичних конструкцій в інформальних ситуаціях спілкування та використання активного та пасивного стану (Present continuous tense, Past simple tense, Modal verbs, Phrasal verbs, Conditional sentences).

Перш за все, було розглянуто вживання основних граматичних часів. В англійській мові є 12 часів, які використовуються в різних ситуаціях, щоб виразити різні відтінки значення. Також, було досліджено вживання модальних дієслів, які допомагають виразити можливість, обов'язок, бажання, здатність і т.д. Основні особливості модальних дієслів в англійській мові включають: вони не мають форми на -s в третій особі однини (he/she/it) в Present Simple; не вживаються з допоміжними дієсловами do/does/did; не

мають інфінітивної форми "to" перед собою; не утворюють часи за допомогою допоміжних дієслів have/has/had; не мають форми -ing (Present Participle) і -ed (Past Participle); для утворення заперечень та питань модальні дієслова використовуються без допоміжного дієслова do; модальні дієслова не вживаються безпосередньо перед інфінітивом іншого дієслова, замість цього використовується базова форма дієслова (без частки to). Важливо пам'ятати, що модальні дієслова мають обмежену граматичну форму і не утворюють усіх часів та форм дієслова.

У другій частині роботи, ми розглянули способи вживання граматичних конструкцій в інформальних ситуаціях спілкування. Було відзначено, що у неформальних ситуаціях граматичні конструкції використовуються інакше, ніж у формальних. У цьому випадку було розглянуто вживання різних скорочень та сленгових виразів. У неформальних ситуаціях можуть вживатись різні слова та вирази, які є неповні або нестандартні з точки зору граматики або лексики (приклад: "Wanna" (want to), "gonna" (going to), "ain't" (am not/is not/are not), "gotta" (have got to), "ya" (you), "cuz" (because)). Можуть використовуватись скорочення слів або фраз (приклад: "I'll" (I will), "can't" (cannot), "should've" (should have), "wanna" (want to), "didn't" (did not)). У неформальному стилі мовлення можуть бути допущені відхилення від стандартної граматичної правильності (приклад: Вживання подвійних заперечень ("I don't know nothing"), відсутність оглушення приголосних звуків ("I wanna go"), використання неправильних форм дієслів ("I seen it")). Також, вживання сленгових слів та фраз (у неформальних ситуаціях можуть вживатись сленгові слова та фрази, які є специфічними для певних груп або підліткового жаргону, наприклад, "lit" (цікаво, класно), "chill" (відпочивати, розслаблятися), "dope" (крутий, класний), "bae" (кохана людина, партнер), "LOL" (сміх, смішно)). Варто пам'ятати, що використання таких сленгових виразів і скорочень обмежене і не підходить для формальних ситуацій або писемного мовлення. Також варто мати на увазі, що сленг може бути

контекст-залежним і його вживання може відрізнятися залежно від регіону, соціального середовища та групи співрозмовників.

Було розглянуто вживання активного та пасивного стану. Активний стан відображає дію, яку виконує суб'єкт речення, тоді як пасивний стан передає дію, що відбувається з суб'єктом речення. Пасивний стан використовують, коли хочуть зосередитися на дії, а не на тому, хто її виконує. Активний стан, натомість, передає більше інформації про те, хто виконує дію, тому його використовують, коли хочуть підкреслити важливість суб'єкту дії. У деяких випадках активний стан може використовуватися зі словами-модифікаторами, щоб додатково вказати на характер дії.

Далі, було розглянуто вживання типових граматичних конструкцій у інформальних ситуаціях спілкування. У таких ситуаціях, зазвичай, використовують просту мову та скорочення, які не завжди відповідають правилам формального стилю. Типові граматичні конструкції, такі як Present Simple, Past Simple, Present Continuous, Past Continuous та інші, використовуються залежно від контексту ситуації та мети спілкування. У формальних ситуаціях, таких як ділові листи, наукові дослідження, офіційні звернення та інші, зазвичай використовуються більш стандартні та офіційні форми граматичних конструкцій.

У свою чергу, в інформальних ситуаціях спілкування, таких як розмови з друзями, повідомлення в соціальних мережах, електронні листи та інші, можуть використовуватися більш нестандартні та неформальні варіанти граматичних конструкцій, такі як скорочення, сленгові вирази, неповне речення тощо.

У цілому, вживання граматичних структур у сучасній англійській мові залежить від контексту та формальності ситуації, а також може бути додатково ускладнене використанням сленгу та скорочень. Однак, розуміння основних типів граматичних конструкцій є важливим для успішного володіння англійською мовою.

РЕЗЮМЕ

У курсовій роботі було проаналізовано граматичні структури сучасної англійської мови. Дослідження охопило аналіз основних часів, модальних дієслів, варіантів використання граматичних конструкцій у неофіційних комунікаційних ситуаціях, а також використання активного та пасивного стану.

На початку, було проаналізовано використання основних граматичних часів. В англійській мові існує 12 часів, які використовуються для вираження різних значень в різних ситуаціях. Крім того, було досліджено використання модальних дієслів, які допомагають виразити можливість, обов'язок, бажання, здатність та інші концепції.

У другій частині дослідження розглянуто способи використання граматичних конструкцій у неофіційних комунікаційних ситуаціях. Було відзначено, що в таких неформальних ситуаціях граматичні конструкції використовуються по-іншому, ніж у формальних. У даному випадку було розглянуто вживання різних скорочень та сленгових виразів.

Було розглянуто використання активного та пасивного стану. Активний стан передає дію, яку виконує суб'єкт речення, тоді як пасивний стан відображає дію, що сталася з суб'єктом.

Далі, було розглянуто типові граматичні конструкції, які використовуються у неофіційних ситуаціях спілкування. У таких ситуаціях, зазвичай, використовується проста мова та скорочення, які не завжди відповідають правилам формального стилю. Типові граматичні конструкції, такі як Present Simple, Past Simple, Present Continuous, Past Continuous та інші, використовуються в залежності від контексту та мети спілкування. У формальних ситуаціях, таких як ділові листи, наукові дослідження, офіційні звернення та інші, зазвичай використовуються більш стандартні та офіційні форми граматичних конструкцій.

Ключові слова: граматичні структури, сучасна англійська мова, конструкції, вживання, особливості, сленг.

SUMMARY

This term paper analyzes the grammatical structures of modern English. The study covered the analysis of the main tenses, modal verbs, variants of using grammatical structures in informal communication situations, as well as the use of active and passive voice.

First, we analyzed the use of basic grammatical tenses. There are 12 tenses in English that are used to express different meanings in different situations. In addition, the use of modal verbs was studied, which help to express possibility, duty, desire, ability and other concepts.

The second part of the study examines the ways of using grammatical constructions in informal communication situations. It was noted that in such informal situations grammatical constructions are used differently than in formal ones. In this case, the use of various abbreviations and slang expressions was considered.

The use of the active and passive voice was considered. The active voice conveys the action performed by the subject of the sentence, while the passive voice reflects the action that happened to the subject.

Next, the typical grammatical constructions used in informal communication situations were considered. In such situations, simple language and abbreviations are usually used, which do not always correspond to the rules of the formal style. Typical grammatical constructions such as Present Simple, Past Simple, Present Continuous, Past Continuous, and others are used depending on the context and purpose of communication. In formal situations, such as business letters, research papers, formal addresses, and others, more standard and formal forms of grammatical structures are usually used.

Keywords: grammatical structures, modern English, constructions, usage, features, slang.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Azar, B. S. & Hagen, S. A. (2009). *Understanding and Using English Grammar* (4th ed.). Pearson Education, Inc.
2. Biber, D., Johansson, S., Leech, G., Conrad, S. & Finegan, E. (1999). *Longman Grammar of Spoken and Written English*. Pearson Education, Inc.
3. Celce-Murcia, M. & Larsen-Freeman, D. (1999). *The Grammar Book: An ESL/EFL Teacher's Course* (2nd ed.). Heinle & Heinle Publishers.
4. Crystal, D. (2018). *Making Sense: The Glamorous Story of English Grammar*. Oxford University Press.
5. Downing, A. & Locke, P. (2006). *English Grammar: A University Course* (2nd ed.). Routledge.
6. Huddleston, R. & Pullum, G. K. (2002). *The Cambridge Grammar of the English Language*. Cambridge University Press.
7. Larsen-Freeman, D. (2016). *Techniques and Principles in Language Teaching* (3rd ed.). Oxford University Press.
8. Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G. & Svartvik, J. (1985). *A Comprehensive Grammar of the English Language*. Longman Group Limited.
9. Swan, M. (2005). *Practical English Usage* (3rd ed.). Oxford University Press.
10. Thornbury, S. (2006). *An A-Z of ELT*. Oxford University Press.
11. Yule, G. (2014). *The Study of Language* (5th ed.). Cambridge University Press.
12. Biber, D. (2006). *University Language: A Corpus-Based Study of Spoken and Written Registers*. John Benjamins Publishing Company.
13. Depraetere, I. & Langacker, R. W. (2019). *Advanced English Grammar: A Linguistic Approach*. Bloomsbury Academic.
14. Finegan, E. (2015). *Language: Its Structure and Use* (7th ed.). Cengage Learning.

15. Hinkel, E. (2014). *Teaching Academic ESL Writing: Practical Techniques in Vocabulary and Grammar*. Routledge.
16. Murphy, R. (2019). *English Grammar in Use (5th ed.)*. Cambridge University Press.
17. O'Conner, J. & Kellerman, S. (2013). *Grammar for English Language Teachers (2nd ed.)*. Cambridge University Press.
18. Parrott, M. (2010). *Grammar for English Language Teachers (2nd ed.)*. Cambridge University Press.
19. Sinclair, J. (1991). *Corpus, Concordance, Collocation*. Oxford University Press.
20. Thornbury, S. (1997). *About Language: Tasks for Teachers of English*. Cambridge University Press.